

Geen koningin, wel een 'koning'

Trouwe lezers van deze rubriek herinneren zich beslist dat zesramertje dat geen koningin wilde aannemen, dat steeds de ingevoerde koningin een doodsteek gaf. Welnu, dat raadsel is opgelost. Een imker met veel ervaring bracht me op hét idee.

Even terug in de geschiedenis. In een zesraamskastje was een kunstzwerm gemaakt. Alle doppen waren uitgebroken op één na, die later uitgebeten werd teruggevonden. Jonge koninginnen die ingevoerd werden gingen een zekere dood tegemoet. Eitjes bleken er wel in te zitten zoals later zou blijken. In eerste instantie werden die echter niet opgemerkt. Ze lagen namelijk her en der verspreid. Hier eentje, daar eentje. Logisch dat ze niet direct gevonden werden. Je kijkt naar een broednest dat er niet was. Wat was het geval? Een dár had zich opgeworpen om het volk te leiden. Een travestiet! Kon geen concurrentie velen, en stak daarom elke echte moeder dood. Totdat hij zelf het loodje moest leggen toen hij met zijn volkje ingevoerd werd.

Dat volkje had ook niet het eeuwige leven. Want telkens als er een koningin ingevoerd werd, werd ook een raam gesloten broed meegegeven. Om het op sterkte te houden! Zodat de koningin na haar kroning een hofhouding en onderdanen zou hebben. En die dar? Die werd verzorgd, hoefde niets te doen en kon heel oud worden. Ik werd bij de neus genomen door een bij. Een dár nota bene!

Wat zoemt daar toch?

Zittend en uitrustend in mijn prieel hoorde ik een buurvrouw zich dat een beetje angstig afvragen. 'Het lijken wel bommenwerpers'. Ze had de oorlog mee-gemaakt. Overvliegende vliegende forten maakten bijna hetzelfde angstaanjagende geluid.

Een andere buurvrouw stelde haar gerust. 'Het zijn zweefvliegen of aardhommeltjes. Die doen niks'. Nou wortelt in mijn achtertuin een reuzegrote klimop (*Hedera helix*). Wintergroen zei mijn moeder altijd. In de tuin van mijn naaste buur staat een tuinhuisje dat helemaal bedekt is met mijn klimop. Het bevat de plant zo goed dat in deze tijd (het is medio september) nauwelijks blad te zien is, maar alleen bolletjes bloem waar gele meeldraadjes uitsteken. Niet alleen ik zie dat, ook de bijen. Of ze ruiken het. Want de flauwe zoete geur prikkelt toch je neusgaten. Hele kasten moeten hebben staan wachten tot een uur of elf om dan massaal naar deze plek te komen om zich te goed

te doen aan heerlijke nectar. Een paar nieuwsgierige zweefvliegen zijn mee gelift. (Had die buurvrouw toch een beetje gelijk!) Het ontelbare aantal bijen maakt inderdaad een zoemend geluid. Ze hebben het best naar hun zin. Om een uur of vier wordt het zoemen minder en vertrekt de ene bij na de andere. Naar huis waar wapperen op het programma staat. Het vocht moet verdampen, want morgen is er weer een dag!

Is het nu zó erg?

Als de krant in de bus valt is mijn vrouw er als de kippen bij om de laatste nieuwtjes tot zich te nemen. En als er iets staat waar het woord 'honingbij' of 'imker' in genoemd wordt, wordt dat meteen doorgegeven. Zo ook afgelopen dinsdag. 'Fruitteler wordt imker'. Waarom ook niet? Alleen de reden waarom. Hij is namelijk imker geworden omdat er te weinig bijenvolken geleverd kunnen worden die zijn bomen kunnen bestuiven. Hij moest volken huren in België. (Fruitteler Goud woont in Waarde, Zeeland). Niet dat ik iets heb tegen Belgische bijen. Maar dat wij Nederlanders ons zelf niet kunnen bedruipen is toch een veeg teken. En hoe zit het met de gezondheidsverklaringen? Als wij naar de koolzaadvelden in Duitsland gaan, de Flevopolder doet het immers niet meer, moeten we die overleggen bij het heengaan, maar ook met het terugkomen. En elk briefje moet betaald worden! Zodat het bijna liefdewerk oud papier is. Voor zover ik de Vlaamse Imkersbond ken zijn het serieuze lui die best wel weten wat er te koop is. Die ook hun regeltjes hebben. Maar of de Vlaamse Imkers, net als de Nederlandse, zich daar ook allemaal aan houden?

Het zijn gedachtespinsels die bij me opkwamen bij het besef dat Nederland tekort schiet.

Zou het soms zijn dat er hier te veel naar regeltjes geïmkerd moet worden? Is het de angst om een besmetting op te lopen? (Men is er al van teruggekomen om bij vuilbroed alles te vernietigen waardoor imkers stopten.) Zijn het de organisaties die het niet eens kunnen worden om één grote vereniging te stichten waardoor aspirantimkers er op afknappen en oude imkers hun kap aan de wilgen hangen? Lees er 'Bijenhistorie' van Jan Speelziek in het septembernummer nog eens op na. Je zou je bijna gaan schamen Nederlander te zijn.

Ik denk dat we met z'n allen komende winter eens de hand in eigen boezem moeten steken. Ook ik ...